

Biuro Rzecznika
Małych i Średnich Przedsiębiorców

Warszawa, 9 września 2022 r.

WPL. 318. 2022. GS

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L.dz. DS. 175. 482. 2022

Data wpływu 20.09.2022

SPS-WP. 020. 183. 4. 2022

L.dz. SPS-WP. 020. 183. 4. 2022

Data wpływu 13.09.2022

Pan

Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

ul. Wiejska 4/6/8

00-902 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze

działając na podstawie art. 8 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców¹, w nawiązaniu do pisma z 1 lipca 2022 r.², zawierającego prośbę o przedstawienie opinii w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2425)³, proszę przyjąć poniższe uwagi.

W ocenie Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców⁴ niektóre z przewidzianych zwiększenie obowiązków ciążących na przedsiębiorcach rozwiązań zawartych w dodawanym do ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta⁵ rozdziałem 5a, zgodnie z art. 1 pkt 9 Projektu, budzą istotne wątpliwości co do ich proporcjonalności i adekwatności w stosunku do deklarowanych celów Projektu.

Zważyć po pierwsze należy, że skutkiem wynikającego z dodawanego art. 43a ust. 1 u.p.k. niestosowania w obrocie konsumenckim przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny⁶ o rękojmi i braku odrębnego uregulowania tej kwestii w projektowanych przepisach, będzie radykalne wydłużenie terminu przedawnienia roszczeń konsumenta wobec przedsiębiorcy. Jak wskazuje się na str. 7 uzasadnienia Projektu *termin przedawnienia roszczenia konsumenta będzie określany na zasadach ogólnych (art. 118 i n. k.c.), które są znacznie korzystniejsze dla nabywcy, niż zawarte w k.c. przepisy szczególne dotyczące*

¹ Dz. U. z 2018 r. poz. 648.

² Znak: SPS-WP.020.183.4.2022.

³ Dalej: „Projekt”.

⁴ Dalej: „Rzecznik MŚP”.

⁵ T.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 287 z późn. zm., dalej: „u.p.k.”.

⁶ T.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn. zm., dalej: „k.c.”.

przedawnienia roszczeń z rękojmi (art. 568 § 2 k.c.). Takie rozwiązanie będzie jednak bardzo niekorzystne dla zbywcy, czyli przedsiębiorcy, który w efekcie zaproponowanych zmian będzie musiał liczyć się ze znacznie dłuższym niż obecnie okresem niepewności co do ewentualnych roszczeń dotyczących braku zgodności towaru z umową.

Obecnie roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się co do zasady z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady (art. 568 § 2 k.c.). W wyniku przyjęcia zaproponowanych w Projekcie zmian przedsiębiorca będzie po pierwsze ponosił odpowiedzialność za brak zgodności towaru z umową ujawniony w ciągu dwóch lat od jego dostarczenia (dodawany art. 43c ust. 1 u.p.k.), a po drugie wynikające z tego roszczenie konsumenta będzie podlegało przedawnieniu na zasadach ogólnych, a zatem w terminie sześciu lat (art. 118 k.c.). Powyższe oznacza, że w niektórych przypadkach przedsiębiorca będzie musiał ustosunkować się do roszczenia dotyczącego towaru dostarczonego prawie osiem lat przed zgłoszeniem roszczenia, co może wiązać się z istotnymi trudnościami po stronie przedsiębiorcy, m.in. w zakresie weryfikacji twierdzeń nabywcy oraz w zakresie naprawy bądź wymiany towaru (np. ze względu na potencjalną niedostępność zamienników).

Opisana wyżej propozycja zwiększenia zakresu odpowiedzialności przedsiębiorców wydaje się nieproporcjonalna do celu zaproponowanych rozwiązań. Na stronie 7 uzasadnienia Projektu wskazuje się, że *posłużenie się ogólnymi terminami przedawnienia takich roszczeń pozwoli zagwarantować odpowiedni poziom ochrony konsumenta, przyczyniając się do ograniczania wprowadzania na polski rynek towarów wadliwych, jak i do zmotywowania sprzedawców towarów do sprawnej realizacji zgłoszeń dotyczących wadliwości towaru.* Trudno natomiast uznać, aby umożliwienie inicjowania sporów co do zgodności towaru z umową długo po jego dostarczeniu, np. sześć lat od tego zdarzenia, było konieczne dla zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony konsumenta.

Zaznaczyć trzeba, że wprowadzenia powyższych zmian nie wymagają przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. w sprawie niektórych aspektów umów sprzedaży towarów, zmieniająca rozporządzenie (UE) 2017/2394 oraz dyrektywę 2009/22/WE i uchylająca dyrektywę 1999/44/WE⁷. Nie można, wobec tego

⁷ Dz. U. UE. L. z 2019 r. Nr 136, str. 28 z późn. zm., dalej: „SGD”.

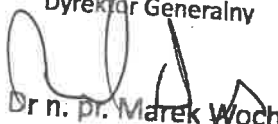
twierdzić, że modyfikacje te są konieczne dla prawidłowej implementacji przepisów SGD. Na marginesie warto zwrócić uwagę, że tym samym nie jest również konieczne przyjęcie zaproponowanego w Projekcie rozwiązania zakładającego wejście w życie powyższych zmian po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ustawy, które to rozwiązanie uzasadnia się opóźnieniem procesu implementacyjnego (str. 18 uzasadnienia Projektu).

Kontynuując rozważania w zakresie przedawnienia roszczeń związanych ze zgodnością towaru z umową, należy jeszcze wyrazić postulat skorzystania z możliwości, o której mowa w art. 12 SGD, zgodnie z którym to przepisem *państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić przepisy stanowiące, że w celu skorzystania z praw przysługujących konsumentowi, konsument musi poinformować sprzedawcę o braku zgodności z umową w terminie co najmniej dwóch miesięcy od dnia, w którym konsument stwierdził taki brak zgodności z umową.*

W ocenie Rzecznika MŚP wprowadzenie wymogu poinformowania sprzedawcy o braku zgodności z umową w rozsądnym terminie, np. jednego roku od dnia stwierdzenia wady, byłoby rozwiązaniem adekwatnym, które zapewniłoby sprawną realizację procesu weryfikacji żądań konsumentów w zakresie ewentualnej niezgodności towaru z umową.

Rzecznik MŚP wnosi także o wydłużenie wspomnianego wyżej wynoszącego 14 dni okresu *vacatio legis* określonego w art. 5 Projektu. Dostosowanie się do wielu szczegółowych regulacji zaproponowanych w Projekcie będzie wymagało istotnych nakładów organizacyjnych, w związku z czym należy zapewnić przedsiębiorcom odpowiedni czas na przygotowanie się do należytej realizacji nakładanych na nich obowiązków. Podkreślić przy tym należy, że podmioty prywatne, jakimi są przedsiębiorcy, nie powinny ponosić negatywnych konsekwencji opieszałości ustawodawcy w zakresie implementacji przepisów prawa Unii Europejskiej.

Reasumując, proszę o rozważenie powyższych uwag i wniosków w toku dalszych prac nad Projektem.

Z up. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców
Dyrektor Generalny

Dr n. pr. Marek Woch